

at vi kan blive klogere, og at vi sågar måske kan få en god debat om, hvordan vi når den ungdomskultur. Den rå tone, den råhed, der eksisterer blandt de unge i øjeblikket, er også medvirkende til, at unge får ondt i livet og overhovedet får selvmordstanker.

Jeg vil gerne pointere her til sidst, at det ikke er, fordi vi ikke vil arbejde videre med teknologien og de eksempler, vi har haft fra internettet. Vi vil bare gerne være med til at sikre, at vi nu ikke sætter noget i gang, men alligevel ikke kan få nogen dømt eller få noget lukket ude. Det er vigtigt, vi får det her gjort på den rigtige måde.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Her i august måned skal der, som justitsministeren også var inde på, være en meget stor international conference i Danmark om selvmord, og det, man især vil beskæftige sig med, er selvmord blandt børn og unge. Der vil man også komme til at diskutere disse hjemmesider.

Min overvejelse er så: Hvis nu Danmark gik foran og fik det juridiske grundlag i orden for at forbyde hjemmesiderne, så ville vi stå enormt stærkt i forhold til hele det internationale samfund. Det vil sige, at på konferencen i København i august kunne vi stille os op og spørge, om der ikke var andre lande, der kunne gøre, ligesom vi har gjort, og så selvfølgelig understrege, at Norge er på vej med noget, der ligner, og at Frankrig allerede har gjort det.

Kan fru Irene Simonsen ikke se, at vi faktisk ved at gøre noget selv også får en meget bedre mulighed for at appellere til andre, sådan at vi altså får en international indsats mod de pågældende hjemmesider?

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Jamen jeg er helt enig i, at vi skal presse på det, vi kan, for at få nogle internationale løsninger, og hvis vi kan gøre det med en god dialog og måske få noget større op at stå, så synes jeg, det er det, vi skal arbejde hen imod.

Ministeren har jo givet udtryk for, at ministeren også ser frem til den conference og den dialog, der skal være om tingene.

Men jeg vil ikke her i dag lægge mig fast på, hvad vi helt konkret skal gøre. Jeg vil gerne have lov til at blive klogere på området. Jeg vil gerne have lov til at få noget mere information. Jeg vil gerne sikre, at vi også sætter ressourcerne ind på den rigtige måde, så vi får fat i det problem, der

reelt er, for jeg tror ikke, at internettet er den eneste årsag til, at der er selvmord blandt unge. Der er mange årsager, og jeg ved, at fru Elsebeth Gerner Nielsen ved alt om det.

Jeg tror, at vi sagtens kan blive enige om, at vi skal kigge lidt bredere på hele dette område.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Nu opfordrer fru Irene Simonsen til at kigge bredt på emnet, så det tillader jeg mig også at gøre.

Jeg er helt enig i, at vi ikke får løst alle problemer om børn og unges selvmord ved at forbyde de pågældende hjemmesider, men det kan være et godt skridt i den rigtige retning og et klart signal fra samfundets side om, at vi synes, at det rigtige er at dø naturligt.

Kl. 17.20

Derudover er der jo brug for en ekstra indsats, og den indsats har vi jo sådan set gjort i de sidste 5 år, idet vi har fået reduceret antallet af selvmord med næsten 50 pct.; desværre ser vi nu en stigning blandt børn og unge.

For at anlægge det brede perspektiv: Hvordan ser fru Irene Simonsen på at videreføre den meget store indsats, som den såkaldte referencegruppe har stået for? Er Venstre med på at bidrage til forebyggelsen? Så vidt jeg kan se, har regeringen overhovedet ikke sat ekstra midler af til det her område, altså ikke gjort noget for at videreføre den indsats, som har vist sig at være en succes.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Jeg må sige, at ud fra det, jeg læser mig til, det, jeg hører mig til, det, jeg får ved at følge med i medierne, plus ikke mindst fra alle de unge mennesker, jeg som mor omgås i det daglige, tror jeg, at der skal sættes mere ind, end vi som statsmagt kan gøre.

Det er noget med at prøve at komme ind og få fat i den ungdomskultur. Jeg må igen sige, at jeg en gang imellem er rystet, når jeg ser – vi har lige set det i medierne – hvad man kan sende til hinanden af sms-beskeder, der går lige ind i sjælen og gør ondt på et ungt menneske og kan gøre, at de kan komme derhen, hvor de føler sig så meget uden for fællesskabet, at de kan få selvmordstanker. Her er det altså ikke nok, at vi som statsmagt siger, at nu lovgiver vi om noget på nettet. Jeg vil ikke udelukke, at vi på sigt, når vi bliver klogere, kan gøre noget, men vi skal kigge